

**PLANY WYNIKOWE
W ZAKRESIE II KLASY GIMNAZJUM
OPRACOWANE NA PODSTAWIE
MATERIAŁÓW KATECHETYCZNYCH:
Jezus działa i zbawia
Z SERII *W DRODZE DO EMAUS***

Działanie nauczyciela, w tym również katechety, jest ściśle związane z planowaniem, czyli ustaleniem celów, poszukiwaniem rozwiązań i podejmowaniem decyzji. Zakłada ono tym samym wybieranie najodpowiedniejszego rozwiązania w celu osiągnięcia sukcesu i to w nieodległym terminie. Podejmowane przez nauczyciela planowania nauczania obejmuje konstruowanie planu wynikowego i poszukiwanie możliwych do zaadaptowania wzorców.

B. Niemierko wyjaśnia, że „planowanie wynikowe w dydaktyce opiera się na jasno i realistycznie określonych wymaganiach programowych”, co w praktyce powinno uwzględniać zróżnicowane uzdolnienia uczniów. Stwierdzenie to zawiera w sobie przekonanie, że przygotowanie planu wynikowego wymaga jasnego ustalenia celów, dokonania doboru materiału nauczania, wyboru metod współpracy z uczniami oraz określenia i przeprowadzania kontroli, a także sprecyzowania zasad oceniania szkolnych osiągnięć uczniów. Oznacza to, że czynności nauczyciela w trakcie planowania muszą zostać poprzedzone analizą treści nauczania w trzech jej wymiarach: celów, materiału i wymagań.

Zrozumienie istoty planu wynikowego pozwoli uczynić z niego element własnego warsztatu pracy, a nie dokument, który trzeba dołączyć do akt szkolnych. Pociąga to za sobą przekonanie, że choć nie można opracować jednego, idealnego, wzorcowego planu wynikowego, to dobry plan wynikowy może być doskonałym instrumentem wspomagającym nauczyciela w organizowaniu całego procesu dydaktycznego. Jest dla nauczyciela sposobem uzyskania indywidualnego obrazu treści nauczania oraz poczucia porządku w jej ujęciu.

Konstruowanie planu wynikowego wymaga wyjątkowej precyzji i uwagi. Katechecie, który dokonuje syntezy planowanej treści nauczania, musi towarzyszyć nie tylko świadomość, że nie wszystkie cele szczegółowe mogą być zoperacjonalizowane, ale i przeświadczenie, że osiągnięcie tego, co wynika z wychowawczego czy inicjacyjnego wymiaru katechezy wymaga, oprócz umiejętności pedagogicznych, również czasu, a nade wszystko łaski Bożej. To przekonanie powinno także uwidocznić się w wybranej formie zapisu.

O żywotności planu wynikowego decydować może również jego forma. Każdy nauczyciel powinien sam opowiedzieć się, w jaki sposób udokumentować własne decyzje i wyniki przeprowadzonych przez siebie analiz, zarówno ze względu na układ, jak i styl. Powszechnie spotyka się propozycje zapisu planów wynikowych w formie tabelarycznej. Mimo zachowania tej samej formy, różnią się one propozycjami co do zawartości. B. Niemierko oprócz numeru i tematu lekcji ogranicza się do określenia wymagań na poszczególnych poziomach, natomiast M. Kłós rozszerza tabelę, proponując zapisanie – obok numeru i tematu jednostek lekcyjnych – tematów i numerów jednostek metodycznych, celów wyrażonych operacyjnie, materiału nauczania, planowanych technik i form pracy na lekcjach, materiałów i środków dydaktycznych, wymagań nauczycielskich oraz planowanych technik kontroli; zastrzega jednocześnie, że decyzje związane z tematami jednostek lekcyjnych, metodami i formami pracy, materiałami i środkami dydaktycznymi czy technikami kontroli zwykle bywają przedstawione w konspekcie zajęć.

Możliwość stosowania różnych form zapisu planu wynikowego świadczy o docenieniu idei indywidualności tego planu, wyrażonej w konieczności podejmowania samodzielnych decyzji na etapie planowania nauczycielskiego, któremu mogą okazać się pomocne zaproponowane poniżej elementy.

Plany wynikowe

Na podstawie programu dokonano analizy materiału i opracowano propozycję wymagań. Zwrócono uwagę na syntetyczny charakter wymagań (bez wnikania w szczegóły). Przedstawiona propozycja w postaci tabelarycznej pozwala wstępnie ocenić hierarchię wymagań ze względu na cele i materiał.

Plany wynikowe zostały skonstruowane z uwzględnieniem zakresu programowego drugiej klasy gimnazjum. Na podstawie programu dokonano analizy materiału i opracowano propozycję wymagań. Zwrócono uwagę na charakter syntetyczny wymagań (bez wnikania w szczegóły). Przedstawiona propozycja wymagań w postaci tabelarycznej pozwala wstępnie ocenić hierarchię wymagań ze względu na cele i materiał.

Wyjaśnienia układu i treści tabeli:

1. Temat lekcji; pierwszy wpisywany do dziennika lekcyjnego, drugi do zeszytu ucznia.
2. Wymagania podstawowe obejmują wiadomości i umiejętności stosunkowo łatwe do opanowania, najpewniejsze naukowo, całkowicie niezbędne w dalszej nauce, bezpośrednio użyteczne.
3. Taksonomia celów nauczania (B. Niemierko, K. Ciżkowicz, J. Ochenduszko) poprzez zastosowanie czasowników operacyjnych z wyszczególnieniem poziomów:
 - wiadomości: zapamiętane (oznaczone literką A) i zrozumiane (oznaczone literką B);
 - umiejętności: stosowanie wiadomości w sytuacjach typowych (oznaczone literką C) oraz stosowanie wiadomości w sytuacjach problemowych (oznaczone literką D).

Informacje kolumny 3 odnoszą się do wymagań podstawowych.

4. Wymagania rozszerzone obejmują: wiadomości i umiejętności umiarkowanie trudne do opanowania, w pewnym stopniu hipotetyczne, przydatne, bezpośrednio użyteczne oraz dopełniające; trudne do opanowania, twórcze, wyspecjalizowane, z dala od bezpośredniej użyteczności.

5. Taksonomia celów nauczania (B. Niemierko, K. Ciżkowicz, J. Ochenduszeko) poprzez zastosowanie czasowników operacyjnych z wyszczególnieniem poziomów:
- wiadomości: zapamiętane (oznaczone literką A) i zrozumiane (oznaczone literką B);
 - umiejętności: stosowanie wiadomości w sytuacjach typowych (oznaczone literką C) i stosowanie wiadomości w sytuacjach problemowych (oznaczone literką D).

Informacje kolumny 5 odnoszą się do wymagań rozszerzonych.

SEMESTR I

I. Pragnienia ludzi

1. Temat	2. Wymagania podstawowe	3.	4. Wymagania rozszerzone	5.
1. Ukazanie zależności wiary i czynów. (Lekcja religii nie wystarczy).	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje Jk 2, 14-17; – wykazuje, jaki powinien być związek tego, co dzieje się na lekcjach religii z codziennością chrześcijanina. 	<ul style="list-style-type: none"> A B 	<ul style="list-style-type: none"> – określa zależności pomiędzy wiarą i czynkami miłości; – analizuje, dlaczego sam udział w lekcjach religii nie gwarantuje głębokiej wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> C D
2. Odkrywanie Boga objawiającego się i obecnego w świecie. (Czy można doświadczyć Boga?).	<ul style="list-style-type: none"> – zastanawia się, jak można przekonać się o obecności Boga w świecie; – wyjaśnia, po co Bóg się objawia. 	<ul style="list-style-type: none"> D C 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje Boże teofanie; – charakteryzuje sposoby doświadczenia obecności Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> B A
3. Okazywanie szacunku imieniu Boga. (Imię Boga).	<ul style="list-style-type: none"> – określa, co wyraża imię Boga; – interpretuje tekst Wj 3, 10-15. 	<ul style="list-style-type: none"> A C 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, że Bóg objawiając swoje imię, ukazuje przyjazne nastawienie do człowieka; – tłumaczy, co wyraża nazwanie siebie przez Jezusa imieniem JESTEM. 	<ul style="list-style-type: none"> B D
4. Spotkanie z Jezusem w Eucharystii. (Spotkanie przy stole).	<ul style="list-style-type: none"> – określa, co należy czynić, by doświadczyć spotkania z Jezusem; – wyjaśnia, w jaki sposób można w pełni rozpoznać Jezusa Chrystusa. 	<ul style="list-style-type: none"> C D 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje tekst Łk 24, 13-35; – wskazuje, co może nam pomóc w zrozumieniu prawdy o Panu Bogu. 	<ul style="list-style-type: none"> A B
5. Wspomaganie zaangażowania w liturgię Kościoła. (Po co liturgia?).	<ul style="list-style-type: none"> – definiuje, czym jest liturgia; – wskazuje cele liturgii. 	<ul style="list-style-type: none"> A B 	<ul style="list-style-type: none"> – wlicza argumenty przemawiające za uczestnictwem w liturgii; – wykazuje, co tracimy, gdy nie jesteśmy obecni na nabożeństwach liturgicznych. 	<ul style="list-style-type: none"> C D

II. Ku pełni czasów

6. Poszukiwanie pełni wolności w Bogu. (Przywrócona wolność).	– tłumaczy, jak chrześcijanin ma patrzeć na lęk i wolność; – uzasadnia, że źródłem lęku człowieka jest grzech.	B D	– analizuje wskazane teksty biblijne; – wyjaśnia, w jaki sposób Bóg przywraca człowiekowi utraconą wolność.	A C
7. Ukazanie konieczności przezwycięzania pychy i samowystarczalności. (Z Bogiem czy bez Boga).	– opowiada tekst biblijny o wieży Babel; – wylicza sposoby przezwycięzania pokusy samowystarczalności.	A C	– definiuje pojęcie pychy na podstawie obrazu biblijnego; – przeciwstawia pychę i pokorę.	B D
8. Wskazywanie znaków nadziei w biblijnym potopie. (Znak nadziei).	– przedstawia analogię pomiędzy wodami potopu i wodą chrztu; – tłumaczy, co symbolizuje i wyraża woda chrztu.	D B	– wylicza sposoby przeciwstawiania się złu; – wykazuje, że Bóg nie toleruje zła.	A C
9. Motywowanie do wyzwania się od zła poprzez korzystanie z sakramentu pokuty i pojednania. (Wyzwolenie od zła).	– interpretuje tekst Wj 3, 7-9; – wylicza warunki sakramentu pokuty.	C B	– tłumaczy, w jaki sposób Bóg wspiera nas w walce ze złem; – określa, czym dla chrześcijanina jest żal za grzechy.	D A
10. Współpraca z aniołami i świętymi w walce ze złem. (Z aniołami i świętymi).	– tłumaczy, na czym polega walka między dobrem, a złem w człowieku; – definiuje, kim jest anioł.	D A	– wyjaśnia rolę aniołów i sposoby działania szatana; – interpretuje teksty KKK o aniołach.	B C
11. Doskonalenie zaufania Bogu. (Zaufanie Bogu).	– wskazuje biblijne przykłady zaufania Bogu; – wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowe zaufanie Bogu.	C D	– przedstawia podstawowe wiadomości na temat adwentu; – przedstawia, jakie religijne wezwania niesie czas adwentu.	A B
12. Chrześcijańskie przeżywanie czasu Bożego Narodzenia. (Ten, który wypowiada się przez Syna).	– wyjaśnia sens czytań z liturgii Bożego Narodzenia; – tłumaczy, jakie znaczenie ma dla chrześcijan świętowanie Bożego Narodzenia.	B A	– interpretuje teksty biblijne o narodzeniu Jezusa; – uzasadnia, dlaczego Jezusa Chrystusa nazywamy Słowem Boga.	C D
13. Kształtowanie osobistego świadectwa wiary. (Świadkowie spełnionych obietnic).	– opowiada o świadectwie wiary św. Szczepana; – interpretuje biblijny tekst o Symeonie.	B D	– przyjmuje odpowiedzialność za świadectwo wiary. – analizuje, na jakich argumentach ludzie opierają swoją wiarę w Boga.	C A

III. W królestwie Bożym

14. Zgłębianie tajemnicy Jezusa Chrystusa. (Tajemnica Jezusa Chrystusa).	– opowiada, kim jest Jezus; – wlicza tytuły stosowane do Jezusa.	A C	– wyjaśnia znaczenie poszczególnych tytułów Jezusa; – tłumaczy, co znaczy świadczyć o Jezusie.	B D
15. Poznawanie Chrystusa zatroskanego o ludzi. (Chrystus zatroskany o ludzi).	– przedstawia teksty biblijne podkreślające troskę Boga o człowieka; – ukazuje Jezusa jako Boga zatroskanego o człowieka.	B D	– wyjaśnia, kiedy chrześcijanin szczególnie doświadcza Bożej troski; – określa, w jaki sposób Bóg okazuje człowiekowi swoją troskę o niego.	C A
16. Poszukiwanie wyjaśnień tajemnicy królestwa Bożego. (Chrystus wyjaśnia tajemnicę królestwa).	– dokonuje zestawienia skarbu z Królestwem Bożym; – wyjaśnia rzeczywistość królestwa Bożego.	C A	– uzasadnia potrzebę osobistej troski o zdobycie królestwa Bożego; – tłumaczy, dlaczego królestwo Boże uznawane jest za skarb.	D B
17. Dostrzeganie Bożych zamiarów w Chrystusie. (Chrystus wyjaśnia Boże zamiary).	– określa, jaką funkcję spełnia osoba proroka; – wyjaśnia, dlaczego Jezus posłużył się w rozmowie z Samarytanką określeniem „woda żywa”.	B D	– wyjaśnia, że zbawienie jest podstawowym zamiarem Boga wobec człowieka; – objaśnia spotkanie Jezusa z Samarytanką.	C A
18. Rozwijanie świadomości eucharystycznej. (Chrystus – Chleb Życia).	– definiuje pojęcie Eucharystii; – określa, jaki będzie los tych, którzy odrzucają Pokarm wieczności.	C A	– przedstawia naukę Jezusa dotyczącą pokarmu na życie wieczne; – interpretuje teksty biblijne o Eucharystii.	B D
19. Współpraca z Chrystusem we wspólnocie Kościoła. (Chrystus obecny w Kościele).	– analizuje, w jaki sposób dzisiaj możemy odkryć obecność Jezusa w Kościele; – wlicza znaki przyjaźni Boga do człowieka.	D B	– wskazuje sposoby obecności Chrystusa w Kościele; – przyjmuje odpowiedzialność za Kościół.	A C

SEMESTR II

IV. Ukrzyżowany i zmartwychwstały

20. Odkrywanie treści zbawczych w wywyższeniu Jezusa na krzyżu. (Wywyższony na krzyżu).	– wskazuje, dlaczego Jezus umarł na krzyżu; – wyjaśnia, dlaczego krzyż jest dla chrześcijan znakiem zbawienia.	A C	– uzasadnia, że „wywyższenie” Jezusa na krzyżu nie jest Jego klęską, ale zwycięstwem; – tłumaczy, czemu ma służyć „nowe narodzenie”, o którym Jezus mówił do Nikodema.	D B
21. Uświadomienie znaczenia i sensu pokoju przyniesionego przez Jezusa. (Przynosi pokój).	– wyjaśnia, czym charakteryzuje się pokój, który przynosi ludziom zmartwychwstały Chrystus; – definiuje, czym jest Chrystusowy pokój.	D B	– określa, w jakich okolicznościach człowiek staje się odbiorcą Jezusowego pokoju; – wskazuje, co zmienia w życiu ludzi i losach świata pokój, który przynosi Jezus.	A C
22. Umacnianie wiary w posłannictwo Jezusa. (Wyjaśnia Pisma).	– ukazuje, w jaki sposób Jezus uzasadniał prawdziwość swych słów, swego posłannictwa; – interpretuje wskazane teksty biblijne.	D B	– wyjaśnia, jakie stanowisko zajmuje Jezus wobec niewiary słuchających Go; – tłumaczy, czym jest Liturgia słowa.	C A
23. Kształtowanie wiary w Jezusową moc przemieniania człowieka. (Przemienienia człowieka).	– określa, do czego odnosi się udzielana wierzącym moc Jezusa; – interpretuje tekst biblijny o uczniach idących do Emaus.	C A	– uzasadnia, że spotkanie z Jezusem zmartwychwstałym przemienia życie wierzących; – analizuje poziom własnej otwartości na Jezusa.	D B
24. Rozpoznawanie Bożego planu w powołaniu Piotra. (Powołuje Piotra).	– wylicza sposoby okazywania miłości Bogu; – wyjaśnia, co znaczy być uczniem Jezusa, być wierzącym.	B D	– opisuje funkcję św. Piotra; – wyjaśnia, co warunkuje dochowanie wierności Jezusowi.	A C
25. Uznanie konieczności wiary w przyjęciu zmartwychwstania Jezusa. (Pan i Bóg).	– przedstawia spotkanie Jezusa zmartwychwstałego z Tomaszem; – wskazuje, jakiej wiary oczekuje Jezus od swoich uczniów.	A C	– określa, na jakiej podstawie przyjmujemy prawdę o zmartwychwstaniu Jezusa; – wyjaśnia, co przynosi ludziom wiara w zmartwychwstanie Jezusa.	B D
26. Uświadomienie wezwania do nawrócenia. (Wzywa do nawrócenia).	– opowiada przypowieść miłosiernym Ojcu; – uczestniczy w rekolekcjach szkolnych.	B D	– wskazuje cechy charakterystyczne nawrócenia; – podkreśla dar miłosierdzia w sakramencie pojednania i pokuty.	C A
27. Wspomaganie odpowiedzialności za udział w liturgii Triduum Paschalnego. (Triduum Paschalne).	– uczestniczy w Triduum Paschalnym; – określa, na czym powinno polegać rzeczywiste świętowanie Wielkanocy.	C A	– wyjaśnia religijne znaczenie tajemnicy paschalnej; – rozróżnia znaczenie elementów liturgii poszczególnych dni Wielkiego Tygodnia.	B D

28. Poznawanie treści liturgii niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego. (Niedziela wielkanocna Zmartwychwstania Pańskiego).	– wskazuje charakterystyczne elementy liturgii wielkanocnej; – uczestniczy w liturgii Wielkanocy.	D C	– wyjaśnia sens zmartwychwstania Jezusa; – uzasadnia, dlaczego Wielkanoc jest największym świętem chrześcijaństwa.	A B
29. Ostrzeżenie znaczenia świętowania w Kościele okresu wielkanocnego. (Okres wielkanocy).	– wylicza wydarzenia wspomniane po Zmartwychwstaniu Jezusa; – tłumaczy, czym jest oktawa wielkanocna.	C A	– analizuje, jakie znaczenie ma trwający w Kościele przez 50 dni okres wielkanocy; – wyjaśnia znaczenie poszczególnych form świętowania okresu wielkanocnego.	D B
30. Wzmacnianie wiary w Ducha Świętego. (Wierzę w Ducha Świętego).	– redaguje modlitwę do Ducha Świętego; – opisuje, kim jest Duch Święty, którego Jezus posyła od Ojca.	B A	– charakteryzuje działanie Ducha Świętego; – wskazuje, w czym Duch Święty pomaga człowiekowi.	C D
31. Przedstawienie prawdy wiary o Trójcy Świętej. (Tajemnica Trójcy Świętej).	– uzasadnia, dlaczego prawda o Trójcy Świętej jest jedną z największych tajemnic naszej wiary; – wskazuje, kiedy jest obchodzona uroczystość Trójcy Świętej.	D C	– przedstawia modlitwy w których występuje odniesienie do wszystkich Osób Trójcy Świętej. – wyjaśnia, jakie treści kryją się w wierze chrześcijan w Trójcę Świętą.	A B

V. Nadzieja nowego życia

32. Odkrywanie objawienia się chwały Boga w Jezusie. (Jezus w chwale Ojca).	– wyjaśnia, w jakim celu Bóg objawia swoją chwałę; – interpretuje wskazane teksty biblijne.	A C	– uzasadnia, że chwała Boga zwrócona jest na człowieka; – wskazuje, czym jest chwała Boga objawiona wobec ludzi.	D B
33. Uświadomienie powołania do świętości. (Powołanie do świętości).	– wyjaśnia, dlaczego sami z siebie nie możemy postąpić w świętości; – interpretuje fragment Listu świętego Pawła do Efezjan 1, 3-6.	B D	– wykazuje, że udział w sakramentach jest pomocą w osiągnięciu doskonałości; – określa, dlaczego miłość, wierność, posłuszeństwo, są tak istotne dla chrześcijanina.	C A
34. Przedstawienie chrześcijańskiego stanowiska wobec śmierci. (Chrześcijanin wobec śmierci).	– definiuje, czym jest śmierć; – opowiada tekst o wskrzeszeniu Łazarza.	C A	– opisuje, jaką postawę powinien przyjąć chrześcijanin wobec śmierci; – przekonuje o słuszności modlitwy za zmarłych.	B D
35. Budzenie nadziei na wieczne szczęście. (Nadzieja wiecznego szczęścia).	– definiuje, czym jest niebo; – wykazuje, dlaczego chrzest jest nadzieją wiecznego szczęścia.	B D	– wyjaśnia, że przeznaczeniem człowieka jest życie z Bogiem; – interpretuje tematyczne teksty ewangeliczne.	C A

VI. Życie z Chrystusem zmartwychwstałym

36. Odkrywanie zbawczego działania Jezusa w sakramentach Kościoła. (Sakramenty Kościoła).	– definiuje, czym jest sakrament; – określa, co sprawiają sakramenty w życiu ludzi.	A C	– przedstawia podział sakramentów; – odróżnia dary poszczególnych sakramentów.	B D
37. Poznawanie wartości i znaczenia Eucharystii. (Eucharystia).	– uzasadnia, że uczestnicząc w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem; – wylicza części Mszy Świętej.	D B	– tłumaczy, czym jest Eucharystia; – wskazuje, czym jest Eucharystia dla chrześcijanina.	A C
38. Poglębianie rozumienia darów i zobowiązań chrztu świętego. (Chrzest).	– definiuje, czym jest chrzest; – tłumaczy, do czego zobowiązuje otrzymane w sakramencie chrztu nowe życie.	A C	– wyjaśnia, dlaczego Jezus polecił udzielać chrztu wszystkim, którzy chcą żyć z Bogiem w przyjaźni; – uzasadnia, dlaczego udzielamy chrztu dzieciom.	B D
39. Wyjaśnienie znaczenia sakramentu pokuty i pojednania. (Pojednanie i pokuta).	– przedstawia wartość częstego korzystania z pokuty i pojednania; – uzasadnia, dlaczego sakrament pokuty nazywamy też sakramentem pojednania.	B D	– przedstawia warunki sakramentu pokuty i pojednania; – wyjaśnia treść warunków sakramentu pokuty i pojednania.	A C
40. Rozpoznawanie darów sakramentu namaszczenia chorych. (Namaszczenie chorych).	– opisuje, czym jest sakrament namaszczenia chorych; – wskazuje, czym obdarowuje Kościół udzielając sakramentu chorych.	A C	– tłumaczy, jak chrześcijanin powinien myśleć o chorobie; – wyjaśnia, na czym polega sakrament chorych.	D B
41. Dostrzeganie znaczenia sakramentu małżeństwa. (Małżeństwo).	– tłumaczy, czym jest małżeństwo zawierane przez ludzi w Kościele; – wymienia, jakie dary chrześcijanin otrzymuje w sakramencie małżeństwa.	D B	– wylicza istotne cechy małżeństwa; – objaśnia, dlaczego święty Paweł porównuje miłość małżeńską do miłości Chrystusa względem Kościoła.	A C
42. Ukazanie kapłaństwa służebnego jako daru Boga i jego tajemnicy. (Kapłaństwo).	– wylicza zadania wynikające z sakramentu święceń; – wyjaśnia, czym jest kapłaństwo w chrześcijaństwie.	A C	– tłumaczy, dlaczego Jezusa nazywamy jedynym i najwyższym Kapłanem; – porównuje kapłaństwo powszechne ze służebnym.	B D
43. Odkrywanie darów sakramentalnych bierzmowania. (Bierzmowanie).	– wykazuje, dlaczego jeden z sakramentów nazwany został bierzmowaniem, umocnieniem; – uzasadnia potrzebę przyjęcia bierzmowania.	B D	– wyjaśnia etymologię słowa: bierzmowanie; – wskazuje charakterystyczne cechy bierzmowania.	C A

VII. Nasza pięćdziesiątnica

<p>44. Kształtowanie umiejętności słuchania słowa Boga. (Słuchamy słowa).</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wylicza, na jakie biblijne teksty powołuje się Kościół, uzasadniając ustanowienie przez Jezusa sakramentu bierzmowania; – wyjaśnia sens czytań biblijnych przeznaczonych na Mszę Świętą, podczas której udziela się sakramentu bierzmowania. 	<p>C A</p>	<ul style="list-style-type: none"> – tłumaczy rolę Ducha Świętego we właściwym rozumieniu słowa Bożego; – analizuje, dlaczego przyjęcie sakramentu bierzmowania poprzedza dobrana Liturgia słowa. 	<p>B D</p>
<p>45. Motywowanie do zaangażowania się w proces przygotowania do bierzmowania. (Pragniemy Ducha).</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia sens przygotowania do przyjęcia sakramentu bierzmowania; – uzasadnia potrzebę poważnego przygotowania się do przyjęcia sakramentu bierzmowania. 	<p>B D</p>	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje, co należy uczynić, aby dar otrzymanego w sakramencie bierzmowania Ducha Świętego służył rozwojowi obdarowanego; – interpretuje dialog przedstawiciela parafii z biskupem podczas liturgii bierzmowania. 	<p>C A</p>
<p>46. Odkrywanie potrzeby osobistego wyznawania wiary. (Wyznajemy wiarę Kościoła).</p>	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia, czego oczekuje Kościół od kandydatów do bierzmowania wyznających swą wiarę w Boga w Trójcy Świętej; – streszcza wyznanie wiary. 	<p>C A</p>	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, dlaczego kandydaci do bierzmowania wyznają swoją wiarę; – interpretuje wskazane teksty biblijne. 	<p>D B</p>
<p>47. Rozpoznawanie darów Ducha Świętego. (Oczekujemy darów Ducha Świętego).</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wylicza dary Ducha Świętego; – wskazuje, co sprawia w wierzącym sakrament bierzmowania. 	<p>B D</p>	<ul style="list-style-type: none"> – tłumaczy, do czego mają służyć wierzącemu otrzymane w sakramencie bierzmowanie dary Ducha Świętego; – wyjaśnia znaczenie darów Ducha Świętego. 	<p>C A</p>
<p>48. Ukazanie znaczenia imienia wybieranego do bierzmowania. (Wybieramy imię patrona).</p>	<ul style="list-style-type: none"> – określa, jakie znaczenie dla bierzmowanych ma patron przyjmowany wraz z nowym imieniem; – charakteryzuje wybranego przez siebie patrona. 	<p>C A</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje zasady wybierania patrona do bierzmowania; – tłumaczy, co powinno oznaczać dla chrześcijanina wybieranie do bierzmowania nowego imienia. 	<p>B D</p>
<p>49. Wyjaśnienie znaczenia znaku namaszczenia krzyżmem. (Otrzymujemy znamię Ducha Świętego).</p>	<ul style="list-style-type: none"> – określa, jakie znaczenie ma olej zwany krzyżmem w sakramencie bierzmowania; – definiuje, czym jest bierzmowanie. 	<p>D B</p>	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje, czym jest i co symbolizuje obrzęd namaszczenia krzyżmem; – wskazuje zadania świadka bierzmowania. 	<p>C A</p>

VIII. Pragnienie Boga

50. Ukazanie możliwości doświadczenia obecności Chrystusa. (Dotykający Boga).	<ul style="list-style-type: none"> – ukazuje, jakie są możliwości doświadczenia obecności Chrystusa wśród nas; – interpretuje słowa Jezusa: <i>Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili.</i> 	C	– uzasadnia, że miejscem spotkania z Chrystusem jest także drugi człowiek;	D
51. Współdziałanie z Duchem Świętym w przynoszeniu owoców miłości. (Prowadzeni przez Ducha).	<ul style="list-style-type: none"> – określa, dzięki czemu chrześcijanin może przynosić owoce dobra; – wylicza owoce Ducha Świętego. 	D	– interpretuje przypowieść o winnym krzewie;	B
52. Ukazanie właściwego spędzania wakacji przez człowieka wierzącego – zakończenie religii w II klasie gimnazjum. (W drodze).	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, co powinno być ważne dla chrześcijanina w czasie wakacji; – przyjmuje odpowiedzialność za czas wakacji. 	B	– opisuje, na czym polega formowanie cechy ofiarności wobec innych.	A
			– opisuje, po czym można poznać, że chrześcijanin współpracuje z Duchem Świętym.	C
		C	– wylicza, o czym chrześcijanin nie może zapomnieć podczas wakacji;	A
		C	– rozwija pragnienie twórczego przeżywania wakacji.	D

Poradnik metodyczny do nauczania religii rzymskokatolickiej
według podręcznika nr AZ-32-01/1-11 zgodnego z programem nauczania nr AZ-3-01/1.

Wydanie II zmienione

Recenzenci: ks. dr Marceji Coggiel, ks. dr hab. Piotr Tomasiak

REDAKTORZY TOMU

ks. Andrzej Hajduk SJ, s. Anna Walulik CSFN

ZESPÓŁ AUTORÓW

Kierownik – ks. Zbigniew Marek SJ (Kraków)

Agnieszka Banasiak (Katowice)	s. Halina Mol SNMP (Kraków)
Paweł Barczyński (Kraków)	ks. Janusz Mółka SJ (Kraków)
ks. Ryszard Czekalski (Plock)	Iwona Pasławska-Smęder (Kraków)
ks. Stanisław Dziekonski (Łomża)	Szefan Sulński (Kraków)
s. Ewa Ferenc CSFN (Sosnowiec)	Małgorzata Suska (Kraków)
ks. Andrzej Hajduk SJ (Kraków)	s. Anna Walulik CSFN (Kraków)
ks. Krzysztof Kantowski (Koszalin)	Barbara Wysokińska (Biała Podlaska)
Krzysztof Kordylewski (Kraków)	ks. Marian Zajac (Tarnów)
ks. Jarosław Kotowski (Łomża)	Aneta Zurek (Kraków)
ks. Tomasz Lenczewski (Kałisz)	

Redakcja: Renata Komurka, Anna Królikowska

Projekt okładki: Joanna Panasiewicz

Nihil obstat: Przełożony Prowincji Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego
ks. Krzysztof Dyrek SJ, Kraków, 17 maja 2005 r., l.dz. 204/2005

© Wydawnictwo WAM • Księża Jezuici, Kraków 2005

© Wyższa Szkoła Filozoficzno-Pedagogiczna IGNATIANUM w Krakowie, 2005

© Studio INIGO – CD – 2005

ISBN 83-7318-534-8 (WAM)
ISBN 83-89631-39-3 (WSF-P)

WYDAWNICTWO WAM

ul. Kopernika 26; 31-501 Kraków

tel. (012) 62 93 200; fax 429 50 03; e-mail: wam@wydawnictwovam.pl

DZIAŁ HANDLOWY

tel. (012) 62 93 254; 62 93 255; 62 93 256; 423 75 00; fax (012) 430 32 10

e-mail: handel@wydawnictwovam.pl

Zapraszamy do naszej KSIĘGARNI INTERNETOWEJ: <http://WydawnictwoWam.pl>

Wszelkie prawa zastrzeżone. Bez pisemnej zgody wydawcy
nie można do podręcznika tworzyć żadnych materiałów pomocniczych.